

[Margrete Auken]

Derfor er det forfærdeligt at måtte sige, at hr. Glistrup sandsynligvis ikke er den ekstremist, som vi andre havde kunnet håbe på at han var. Han vil, hvis ikke vi hugger hælene gevaldigt i, let blive et fortegn for det, der er ved at ske.

Og tag ikke fejl, der vil altid være et ædelt formål. Der er ikke det projekt inden for den medicinske videnskab, der ikke har et ædelt formål. Jeg tror ikke, nogen af jer har mødt nogen, der ikke ville virke til menneskehedens frelse og forbedring med de ting, de foretog sig.

Jeg vil ikke gå så langt som til at sige – for jeg mener det faktisk ikke – at vi kommer derhen, at man f.eks. så ikke vil forebygge ulykker. Jeg tror ikke, at tilskyndelsen til ikke at få gjort noget ved fartforbrydelser f.eks. ligger i, at vi skal have flere organer. Det er ikke den slags sammenhæng, der er dér, det er en anden. Det er klart, at det vil hjælpe til at have organer nok, hvis det bliver ved, som det foregår på vores landeveje i øjeblikket. Men jeg vil hverken beskyldte hr. Poulsgaard eller hr. Helge Adam Møller, eller hvem der nu ellers kunne finde på det, for den slags vanvid. Det er bare almindelig dumhed.

Det er værd at nævne, at de her ting kan blive koblet sammen, og jeg vil godt her meget, meget stærkt appellere til Folketinget om, at vi sætter alle de bremseklodser ind, vi kan. Den første for mig er, at der er ingen grund til at indføre to slags død, og det er jo det, I er i færd med at gøre. Vi har én slags død til én slags brug og så en anden slags død til almindeligt brug. Det er noget vrøvl. Der er én slags død, og vi fastslår herinde i Folketinget, hvad der er kriteriet for, hvornår man er død.

Så har vi sammen med Kristeligt Folkeparti – Kristeligt Folkeparti har lavet forslaget, det er vi glade for, men vi har på anden måde prøvet at få indarbejdet i loven, at man fastholdt én slags død og så godt kunne give tilladelse til organtransplantationer i særlige tilfælde, men på en sådan måde, at det bliver indlysende, at det er en gave, et menneske giver. Det er ikke en ret, samfundet har over for en død eller en døende. Det er et personligt, jeg havde nær sagt offer, at man siger: Jeg vil godt være med til at hjælpe. Det er en helt anden tankegang end den dér med, at nu kan det alligevel være det samme, vi får bare ud, hvad vi skal bruge.

Det er den overvejende grund til, at Socialistisk Folkeparti som et flertal vil stemme for Kristeligt Folkepartis forslag.

Derudover fastholder det – hvad der også ligger i det, jeg sagde før – at det er det enkelte menneske selv, der skal tage stilling til det. Vi forsøgte også at få det ind på forskellige måder i regeringens forslag; det faldt bort.

Lad mig så til sidst sige, at jeg håber ikke, at den kritik, der fra forskellige sider i salen har lydt af Etisk Råd, er på andre personers vegne end dem, der har udtalt den. Jeg tror ikke og håber ikke, at der er nogen her, som er bange for at få de små, nemme meninger problematiseret. Et af vores vigtigste værn mod den hurtige rationalitet er, at vi har mennesker, der kan rejse spørgsmålene bredt og rejse dem tilstrækkelig dybtgående. Det bliver tit vanskeligere for os, når vi gør det sådan, men det skal vi kun være taknemlige for. Det bliver ikke mindre sagligt af det, tværtimod.

Personlig vil jeg altså støtte Kristeligt Folkepartis forslag, og når vi så ser, hvordan det er gået det, så vil jeg tage stilling til, hvordan jeg vil forholde mig til regeringens forslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil godt lige først tage fru Margrete Aukens udtalelser om hr. Glistrups ordførelse op.

I Fremskridtspartiet er vi, ligesom jeg har fået en forståelse af, at man er i andre partier, fuldstændig frit stillet, hvordan vi vil stemme til de enkelte ændringsforslag, hvordan vi vil stemme til lovforslaget som helhed, og hvilken indstilling vi i øvrigt har. Og ligesom der i SF er meget forskellige synspunkter, hvor der måske er nogle, der er ekstreme til den ene side, så har vi også i Fremskridtspartiet synspunkter, som ikke alle kan gå ind for. Sådan er det altså med det her lovforslag, og det synes jeg vi skal respektere.

Jeg vil godt til lovforslaget sige, at der var et udmærket brev i Jyllands-Posten her til morgen, hvor en læserbrevsskribent omtalte forslaget om døds-kriteriet, som er til tredje og sidste behandling her i dag. Han skrev, at det er utrolig typisk dansk, at når man skal modtage, så vil man gerne, men når man skal give, så stiller tingene sig straks anderledes.

Det er i virkeligheden det, det her forslag drejer sig om, for nu får personer mulighed for at få foretaget transplantationer. Et flertal i Fremskridtspartiet synes, det er godt, at man nu får mulighed for at foretage de operationer her-